

Dr Robert A. Peterson, Objawienie i Pismo Święte, Sesja 17, Objawienie Specjalne, Pismo Święte, Ocena Siedmiu Poglądów Natchnienia, Teologia Natchnienia, Rezultaty Natchnienia

© 2024 Robert Peterson i Ted Hildebrandt

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Objawienia i Pisma Świętego. To sesja 17, Objawienie Specjalne, Pismo Święte, Ocena Siedmiu Poglądów Natchnienia, Teologia Natchnienia, Rezultaty Natchnienia.

Kontynuujemy nasze wykłady na temat objawienia specjalnego, szczególnie w Piśmie Świętym, które jest zwieńczeniem naszego kursu.

Przedstawiliśmy siedem poglądów na temat inspiracji, a teraz nadszedł czas, aby je ocenić, zanim zaproponuję ewangeliczny pogląd na temat inspiracji. Ocena poglądów na temat inspiracji. Przede wszystkim teoria intuicji.

Wbrew teorii intuicji, inspiracja nie jest kwestią religijnych geniuszy, którzy ćwiczą duchowy wgląd. Inspiracja jest szczególnym dziełem Boga, wypowiadającego swoje słowo przez pisarzy pism. Bóg jest autorem pism w znacznie bardziej bezpośrednim sensie, niż pozwala na to ta teoria.

Pozwala jedynie na działanie Boga w bezpośrednim sensie poprzez geniusz religijny, o którym mogliby powiedzieć, coś, to dar Boży, ale nie ma specjalnego nadzoru Ducha Świętego, gdy pisarze piszą. Słusznie jest myśleć o natchnieniu jako o opatrnościowym przygotowaniu pisarzy przez Boga przed pisaniem. To wielki wkład BB Warfielda i starych Princetonian.

Słuszne jest myślenie o natchnieniu jako o opatrnościowym przygotowaniu pisarzy przez Boga przed napisaniem. W tym względzie wychowanie Mojżesza w domu córki faraona i faktyczne wędrówki po pustyni kwalifikują go do pisania o niektórych sprawach, które uczynił w Pięcioksięgu, szczególnie w Księdze Wyjścia i Księdze Liczb. Niesłuszne jest twierdzenie, że Bóg jest źródłem Pisma Świętego tylko w tym sensie, że wyposaża tych pisarzy w wielką świadomość religijną.

Bóg jest źródłem swojego słowa, ponieważ jest jego ostatecznym autorem. Duch kierował pisarzami tak, aby mówili w imieniu Boga, 2 Piotra 1:21. Teoria iluminacji.

Wbrew teorii oświecenia, natchnienie Pisma Świętego różni się rodzajem, a nie tylko stopniem, od innych rodzajów natchnienia, tak zwanych. Każdy fragment Pisma

Świętego jest wynikiem wypowiedzianego przez Boga słowa, 2 Tymoteusza 3:16 .
Całe Pismo jest natchnione przez Boga, jest wypowiedziane przez Boga.

Teoria dynamiczna jest prawidłowa, ponieważ widzi zarówno Boga, jak i ludzi jako aktywnie współpracujących przy tworzeniu Pisma Świętego. To postęp. To lepszy pogląd, ponieważ Bóg i ludzcy pisarze rzeczywiście pracowali przy tworzeniu Pisma Świętego.

Bóg współpracuje z autorami pism świętych i używa ich stylów, słownictwa i osobowości, aby wyrazić swoje słowo. Prawdziwi ludzie mówią, gdy piszą słowo Boże. Jednak ta teoria błędnie interpretuje teorię dynamiczną, gdy ogranicza wpływ Boga do myśli zawartych w Piśmie Świętym.

Bóg również wydycha i wypowiada słowa Pisma Świętego, 2 Tymoteusza 3:16.
Wербalna teoria natchnienia jest poprawna w tym, co potwierdza, ale jest niekompletna. Nie wystarczy potwierdzić, że Bóg inspiruje słowa Pisma Świętego i zaprzeczyć dyktowaniu, chociaż obie te rzeczy są dobre.

Wbrew teorii intuicji i teorii iluminacji, Bóg inspiruje słowa i są one poprawne, jak głosi teoria werbalna. Nie inspiruje słów mocą boskiego dyktatu, przynajmniej powszechnie w pismach. Nietypowo, w niektórych częściach, kilka rzeczy jest dyktowanych, ale nie jest to tak powszechny sposób.

Nie wystarczy potwierdzić, że Bóg inspiruje słowa Pisma Świętego i zaprzeczyć dyktatowi. Biblia daje, Biblia daje informacje, które prowadzą nas do powiedzenia więcej o produkcji Pisma Świętego. Boska ludzka współpraca w dynamicznej teorii jest również ważną częścią biblijnej teorii inspiracji.

Więc teoria werbalna jest dużym postępem w stosunku do teorii takich jak intuicja i teorie iluminacji, ale jest, jest, jest niekompletna. Teoria dyktanda słusznie twierdzi, że słowa Pisma Świętego są słowami Boga. I ironicznie, to właśnie mieli na myśli protestanci i prawosławni, gdy używali słowa dyktanda.

Nie mówili o sposobie natchnienia Bożego ani o tym, jak natchnął Biblię. Teoria dyktowania słusznie stwierdza, że słowa Pisma Świętego są słowami Boga, ale błędnie zakłada, że dyktowanie jest sposobem natchnienia. Środki, metoda i części Biblii są dyktowane.

Na przykład 10 przykazań. Niemniej jednak różne style i słownictwo pisarzy, wypowiedź Łukasza jeden, jeden, cztery, którą studiował, i inne dane z pism nie pozwolą na dyktando dla dyktanda całości. Powinienem przeczytać Łukasza jeden, jeden, cztery, po tym jak wielokrotnie do niego odwoływałem się, nie czytając go, nie jest dobry w takim stopniu, w jakim wielu podjęło się skompilowania narracji o rzeczach, które zostały dokonane pośród nas.

Tak jak ci, którzy od początku byli naocznymi świadkami i sługami słowa, nam je przekazali. Uznałem także za słuszne, śledząc wszystko od dawna, aby ci, dostojny Teofilu, napisać uporządkowane sprawozdanie, abyś miał pewność co do rzeczy, których cię nauczono. Łukasz studiował Łukasza i myślał, że był on aktywnie zaangażowany umysłem w badania jako przygotowanie do pisania Pisma.

I Bóg wziął to pod uwagę. Bóg pisze Biblię za pośrednictwem ludzkich pisarzy. Nadal mówię vis-a-vis teorii dyktanda.

Rezultatem są słowa Boga w języku ludzkim. Jest to wyraz łaski Boga, gdy objawia się ludziom poprzez istoty ludzkie. Biblia nie jest więc Bogiem mówiącym językiem, który tylko On zna lub którym posługują się aniołowie.

To samo słowo Boga w ludzkich słowach. Neoortodoksyjny pogląd słusznie potwierdza znaczenie osobistego objawienia Boga, ale popełnia błąd co najmniej na cztery sposoby. Po pierwsze, zaprzecza, że osobiste objawienie następuje w słowach i zakłada fałszywą dychotomię między osobistą a werbalną inspiracją.

Pisma, opowieści, psalmy i przypowieści nie są celami samymi w sobie. Są raczej środkami Boga, aby przyciągnąć ludzi do wspólnoty z Nim. Tak więc neoortodoksja podkreśla personalność objawienia.

To dobrze. To dobrze. Ale nie muszą tego stawiać naprzeciw ustnego objawienia.

To osobiste objawienie werbalne, a Bóg jest do tego zdolny. Po drugie, neoortodoksyjny pogląd karykaturuje teorię werbalną. Chociaż Bóg dyktuje części Pisma Świętego, w większości używa doświadczeń autora, słownictwa itd., aby wytworzyć swoje święte słowo.

Ewangelicy konsekwentnie odrzucali teorię dyktatu, przyjmując zamiast tego organiczny pogląd na inspirację, w którym Bóg i ludzcy autorzy odgrywają role — więcej o tym, kiedy będę próbował podsumować, naprawdę. Nie jestem kreatywny.

Ewangelicki i ortodoksyjny pogląd na Pismo Święte. Ewangelicy konsekwentnie odrzucają teorię dyktanda, przyjmując zamiast tego organiczny pogląd na inspirację, w której Bóg i ludzcy autorzy odgrywają role. W sposób, którego nie rozumiemy, Bóg kieruje ich pisanem, ponieważ, cytuję, ludzie mówili od Boga, gdy byli niesieni przez Ducha Świętego. 2 Piotra 1:21.

Po trzecie, neoortodoksyjny pogląd zasługuje na krytykę, ponieważ Bóg objawia się w czynie i słowie. Tak więc książka George'a Ladda Biblical Theology opisuje regularne objawienie Boga jako objawienie czyn-myślnik-słowo.

Bóg działa w historii, ale objawia się w czynach, jak widzieliśmy w pieśni Mojżesza i pieśni Miriam po wyjściu z Egiptu. Ale czyny nie są samointerpretujące. Ludzie na starożytnym Bliskim Wschodzie, którzy usłyszeli o plagach i wyjściu, nie wyciągnęliby automatycznie wniosku, że Jahwe jest jedynym prawdziwym i żywym Bogiem i nie porzuciliby wszystkich swoich bóstw.

To absurd. Nie, oni by to uznali, nawet gdyby o tym usłyszeli i uwierzyli w świetle własnego światopoglądu, który obejmuje ich własnych bogów. Co więcej, największy czyn ze wszystkich, ukrzyżowanie naszego Pana Jezusa, zostało błędnie zinterpretowane przez ludzi, którzy stali u stóp krzyża.

Czyny nie są samointerpretujące. Muszą być interpretowane, abyśmy je zrozumieli. A Bóg robi jedno i drugie.

On działa i mówi. Jego objawienie jest objawieniem słowa czynu. George Ladd ma całkowitą rację.

Bóg działa w historii, ale czyny nie interpretują się same. Tak więc Bóg działa i mówi, aby interpretować swoje czyny.

Czwarta krytyka neoortodoksyjnego poglądu na inspirację jest taka. Chociaż ludzie nie zawsze odnoszą duchowe korzyści i chociaż ludzie nie zawsze odnoszą duchowe korzyści ze słowa Bożego, to jest prawdą, czy z niego korzystają, czy nie. Bez wiary nie korzystają z niego. Niemniej jednak objawienie następuje niezależnie od tego, czy je sobie przyswoją.

Tak, subiektywność jest ważna, jeśli ktoś ma być zbawiony, a to jest również dzieło Ducha Świętego. Duch, który dał słowo, działa w odbiorcy, działa w kaznodziejach słowa, a także w odbiorcach słowa, umożliwiając im zrozumienie. Oświeca wielu ludzi, gdy słyszą słowo, a nawet daje im dar zbawczej wiary.

1 Koryntian 12, na początku, nikt nie może powiedzieć Jezus jest Panem, chyba że przez Ducha Świętego. Rzymian 8, około wersetu 15, otrzymujemy ducha adopcji, przez którego wołamy Abba Ojcze. Duch Święty umożliwia grzesznikom, tym, którzy nie są dziećmi Bożymi, nazywanie Boga Ojcem z okrzykiem wiary i stawanie się dziećmi Bożymi.

Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Chrystusem, 1 Jana 5, 1, narodził się z Boga. Odradzające dzieło Boga przez Ducha pozwala ludziom wierzyć zbawiennie w Pana Jezusa. Niemniej jednak, czy ludzie wierzą w Biblię, czy nie, jest ona objawieniem Boga.

Chcę wskazać książkę, która wyrządziła wielką krzywdę. Autorzy byli wierzącymi, nie ma wątpliwości, ale Jack Rogers i Donald McKim napisali książkę *The Authority and*

Interpretation of the Bible and Historical Approach , 1999. W całej tej książce zakładają fałszywą dychotomię, rozdźwięk między objawieniem osobistym a werbalnym.

To żenujące. John Woodbridge napisał książkę, John Woodbridge, jej tytuł ucieka mi [*Autorytet biblijny, nieomylność i nieomylność w tradycji chrześcijańskiej*]. Napisał na nie odpowiedź, która jest bardzo dobrze napisana.

Ograniczona nieomylność słusznie zaprzecza, że Biblia jest tekstem historycznym lub naukowym. Nie jest. Jej zwolennicy są jednak, gdy nauczają, że pismo potyka się w kwestiach historii, nauki i innych tematów.

Bóg mówi prawdę w swoim słowie. Jego celem nie jest udzielanie lekcji historii i nauk ścisłych. Jego celem jest zbawienie i uświęcenie jego ludu.

Przyznajemy, że jest to księga religijna. Pisząc, aby osiągnąć te główne cele, Bóg mówi prawdę również o innych sprawach, ponieważ jest Bogiem, jest prawdą i jest prawdziwy. Biblia może nie mówić z nowoczesną nauką precyzją.

Na szczęście nie, bo wielu z nas nie mogłoby tego zrozumieć, gdyby tak było. Ale mówi prawdę. Niektórzy, którzy trzymają się ograniczonej nieomylności, zaprzeczają nieomylności, ale trzymają się nieomylności, jak ją nazywają, którą redefiniują jako pismo święte niezawodnie wypełniające cele Boże.

To niewłaściwe użycie słowa nieomylność, aby nauczać o błędzie, aby nauczać o nieprawdziwości Pisma Świętego. Pismo Święte używa różnych gatunków literackich, aby osiągnąć wiele celów Boga, aby osiągnąć wiele celów Boga, ale robi to w sposób inherentny. Biblijna koncepcja prawdy obejmuje nie tylko wierność; obejmuje również faktografię, dokładność faktograficzną i kompletność.

Artykuł, który tak argumentuje, esej w książce, można znaleźć w Roger Nicole, *The Biblical Concept of Truth*, w książce zatytułowanej *Scripture and Truth*, pod redakcją DA Carsona i Johna Woodbridge'a. Ach, znalazłem swoją notatkę do krytyki książki Rogersa i McKima autorstwa Woodbridge'a. John D. Woodbridge, *Biblical Authority, A Critique of the Rogers McKim Proposal*, Grand Rapids, Zondervan, 1982, co oznacza, że w książce mam złą datę.

To niewłaściwa data. Rogers i McKim, jak sądzę, to 1979. Na pewno nie 1999.

Jeśli Woodbridge napisał odpowiedź w 1982 r., nie sądzę, żeby napisał odpowiedź na książkę, która ukazała się 17 lat później, chyba że ma jakieś zdolności, o których nie wiem. Ach, literówka w książce teologicznej. Czas zebrać pewne rzeczy do kupy i podjąć próbę dania, przedstawienia teologii inspiracji.

Czas na zebranie teologii natchnienia Pisma Świętego. Popieramy organiczny pogląd na natchnienie, w którym zarówno Bóg, jak i ludzie odgrywają rolę. Pogląd ten został nazwany concursus, podkreślając współautorstwo Pisma Świętego.

Bóg i pisarze współpracują ze sobą. Nazywano to również zbiegiem, co ma sens w moim rodzinnym mieście St. Louis, gdzie rzeki Missouri i Missisipi się łączą. Zbieg opisuje dwie rzeki płynące razem, by stać się jedną.

Pismo jest zatem zbieżne. Boskie i ludzkie aspekty współdziałają, aby wytworzyć boskie ludzkie słowo Boga. Dlatego nie można mówić o Bogu inspirującym autorów, ale nie słowa.

2 Tymoteusza 3:16, całe Pismo jest natchnione przez Boga, lub być może każdy fragment Pisma jest natchniony przez Boga. Bóg jest ostatecznym autorem Pisma. To jest nasz punkt wyjścia.

Bóg bezpośrednio inspiruje autografy, oryginalne rękopisy Pisma Świętego. Autografy są rzeczywiście oryginalnym tekstem ksiąg biblijnych, nie kopiami. W swojej opatrności Bóg również zachowuje Pismo Święte przez wieki, aby Biblie, które mamy dzisiaj, były wiarygodnymi kopiami.

Bóg używa ludzkich autorów, aby tworzyć swoje słowo. Ludzie mówili od Boga, gdy byli niesieni przez Ducha Świętego, 2 Piotra 1:21. Duch prowadzi pisarzy, aby mówili Jego słowa. Pismo jest ludzkie.

To jest ludzka księga. Nie zaprzeczamy temu. Widzę to jako podzbiór doktryny łaski, ponieważ Bóg chciał komunikować się z ludźmi.

Więc użył języka swojego ludu Starego Testamentu, hebrajskiego. Wiem, że z kilkoma aramejskimi fragmentami, ale to, co było przytłaczająco hebrajskie, ponieważ był to język jego ludu. I użył powszechnego domowego, prac domowych małych chłopców, list prania żon, greckiego, pisząc Nowy Testament.

Tak naprawdę, wierzący uczeni mieli teorię greki Ducha Świętego przez pewien czas, ponieważ Nowy Testament różnił się od greki starożytnych Aten, powiedzmy, 500 p.n.e. i różnił się od języka mówionego na ulicach Aten dzisiaj. To greka Ducha Świętego, myśleli. To specjalny język dany przez Boga.

To nie jest głupie, ale jest błędne, ponieważ odkrycia greckich manuskryptów, greckich pism, nie są nawet tak potężne jak manuskrypty, listy prania, listy prac domowych i wszelkiego rodzaju powszechne pisma były w tej samej koine lub powszechnej grece, co Nowy Testament. Okazuje się więc, że kiedy Aleksander Wielki próbował podbić świat, rozprzestrzenił greckie wpływy. Był to proces hegelizacji .

Rozpowszechnił język grecki wszędzie. Tak więc Piotr, a potem Paweł, zwłaszcza gdy udał się do miast pogańskich w Dziejach Apostolskich, mógł nie znać języka lykońskiego, jak widzieliśmy w rozdziale 14 Dziejów Apostolskich, ale nie musiał go znać, ponieważ on i oni, Lykończycy, ludzie w Listrze, mówili greką wspólną lub koine. Tak więc człowieczeństwo Pisma Świętego przekazuje i wskazuje na pragnienie Boga, aby komunikować się ze światem, nie tylko z Żydami, ale ze wszystkimi w tym nowotestamentowym świecie.

Ludzkość Pisma Świętego byłaby bezwartościowa bez boskości Pisma Świętego, jakby bez Biblii będącej samymi słowami Boga w ludzkich słowach. Ludzkość Biblii jest oczywista. Autorzy mają różne słownictwo, style i akcenty.

Studiują Łukasza 1:1 do 4 i piszą o swoich doświadczeniach. Przede wszystkim Jana 1:1 do 3, Jan mówi, my, myślę, że chodzi o apostołów, widzieliśmy, słyszeliśmy, nasze ręce dotykały słowa życia, Pana Jezusa Chrystusa. Drugi List do Koryntian 11:21 do 33, Paweł mówi o swoich trudach, karach i cierpieniu.

To niesamowita lista. Rozbity, bity różgami, torturowany, mój Boże, to cud, coś, został pozostawiony na śmierć poza Kolosami, ale Bóg go zachował, aby mógł dalej pisać. Chodzi o to, że autorzy Pisma Świętego nie tylko studiowali, ale pisali na podstawie swoich doświadczeń.

Bóg łaskawie używa ludzi, aby komunikować się z ludźmi, ale przekazał swoje słowo przez ludzi do ludzi. Odrzucamy myśl, że pisarze czerpali swoje pomysły z własnych umysłów, niezależnie od Boga. Bóg używa ich umysłów, bez wątpienia, ale nigdy nie czerpią informacji wyłącznie od siebie, ponieważ żadne proroctwo Pisma Świętego nie pochodzi z interpretacji proroka.

2 Piotra 1:20. Podobnie, potwierdzamy, że Bóg opatrnościowo kierował, dając Pismo. Wykorzystał wykształcenie i pochodzenie Mojżesza, gdy pisał Pięcioksiąg.

Wykorzystuje rabiniczne wykształcenie Pawła, pisząc swoje listy, ale potwierdzamy, że Bóg czyni więcej niż tylko sprawuje swoją opatrność, przygotowując pisarzy. On nie tylko prowadzi, on mówi. Działa w szczególny sposób, gdy pisarze piszą.

Nasza niezdolność do pełnego zrozumienia, jak Bóg to robi, nie jest zaskakująca, ponieważ interakcja bosko-ludzka często wykracza poza nasze możliwości. Wierzymy, że Chrystus jest Bogiem i człowiekiem, chociaż nie potrafimy w pełni wyjaśnić wcielenia. To dobra paralela.

Wierzymy w wcielenie Syna Bożego. Duch Święty to uczynił. Sprawił, że Maryja poczęła.

On cię zacieni , a to, co narodziliśmy w tobie, jest Świętym Synem Bożym. Łukasz 1, Mateusz 1, dwa razy. To poczęcie będzie od Boga.

Mówi nam, że Bóg to zrobił. Nie mówi nam modus, sposób, tryb, jak dokładnie to zrobił. Tak samo jest w natchnieniu Biblii.

Troską Pana jest to, abyśmy postrzegali produkt końcowy jako samo słowo Boże w ludzkich słowach, a nie to, abyśmy rozumieli wszystkie środki, których Bóg użył. Być może użył różnych środków. Tak naprawdę nie powiedziano nam.

Wierzmy, że Chrystus jest Bogiem i człowiekiem, chociaż nie możemy w pełni wyjaśnić jego wcielenia. Podobnie wierzymy, że Biblia jest słowem Boga bez pełnego zrozumienia sposobu natchnienia. Wiemy, że Bóg działa poprzez ludzi, aby dać nam swoje słowo.

Rezultatem jest samo słowo Boże spisane, święte pisma. Drugi List do Tymoteusza 315, święte pisma. Od dzieciństwa Paweł pisze, że znasz święte pisma, święte pisma i święte pisma, które mogą uczynić cię mądrym ku zbawieniu przez wiarę w Jezusa.

Sposoby, w jakie Bóg nas wykorzystuje, aby to zrobić, dając nam święte pisma, pozostają tajemnicą. Organiczna inspiracja potwierdza bosko-ludzką współpracę, concursus, zbieg, dwie rzeki łączące się. Jest to zgodne z językiem i przesłaniem Pisma Świętego, które mówi nam o rezultatach inspiracji, ale niewiele o środkach, których użył Bóg.

Rozwijam to, ponieważ dobrze jest dla nas nie myśleć, że wiemy więcej, niż wiemy. Dobrze jest dla nas rozumieć nasze ograniczenia i szanować milczenie Boga. Potwierdzamy pełną, pełną i werbalną, słowną, podobną do słowa inspirację Pisma Świętego na podstawie Drugiego Listu do Tymoteusza 316.

Całe Pismo jest natchnione przez Boga. Plenarne oznacza, że nie tylko części Pisma, ale także całość Pisma, jest słowem Boga. Werbalne oznacza, że nie tylko idee, jak w niektórych słabych teoriach intuicji i oświecenia, a nawet w teorii dynamicznej, ale także idee i słowa są słowami Boga.

Mówisz, ale to też są ludzkie słowa. Już to omawialiśmy. Nie możemy tego wyjaśnić, ale to są słowa Boga w ludzkich słowach.

Inspiracja dotyczy pisarzy i ich pism, procesu i produktu pisma, głównie tego ostatniego. Jezus i jego apostołowie potwierdzają werbalną inspirację. Jezus powiedział, że dopóki niebo i ziemia nie przeminą, ani jedna litera, ani jedna kreska litery nie przeminie z prawa, aż wszystko się dokona.

Mateusza 5:18. Jego myśl w Mateusza 22:32 opiera się na czasie czasownika w Księdze Wyjścia 3:6. Ja jestem Bogiem Abrahama, Izaaka i Jakuba. On ma Boga żywych, nie umarłych, mówi Paweł. Jezus mówi.

Podobnie, argument Pawła w Galatów 3:16 opiera się na rzeczowniku w liczbie pojedynczej w Księdze Rodzaju 12:7. I Paweł mówi, że powiedział nasienie, a nie nasiona. Nasienie odnosi się do Chrystusa, a nie nasiona odnoszące się do ludu Bożego. Właściwie Paweł używa tej idei na oba sposoby w Galatów 3. Później używa jej w zbiorowym znaczeniu liczby mnogiej, ale pracuje z pojedynczym rzeczownikiem zamiast rzeczownika w liczbie mnogiej, aby udowodnić swoją tezę, gdy mówi, że Jezus jest nasieniem, potomkiem Abrahama.

Co więcej, Bóg kieruje pismami słowa Pisma Świętego, aby przekazywały myśli, których chce. Słowa przekazują myśli. Dlatego nie możemy mówić o natchnieniu słów w oderwaniu od myśli i nie możemy mówić o Bogu dającym myśli w oderwaniu od słów.

Cały cel słów polega na tym, aby dawać myśli. Więc nie dawał myśli poza słowami. To jest właściwie niemożliwe.

Nie dał słów, więc moglibyśmy skupić się na słowach i zaniedbać nasze myśli. Nie, dał słowa, abyśmy mogli zrozumieć myśli, rezultaty inspiracji. Jesteśmy już daleko poza tym.

Przeszłość? Ups. Przepraszam — rezultaty inspiracji.

Czy wróciłbyś do poprzedniego? Przepraszam. Co jest napisane w tym? Aha, okej. Tak, to cały następny slajd.

Przepraszam. Rezultaty inspiracji. Pozwólcie, że przedstawię przegląd.

Istotne rezultaty wynikają z faktu, że Bóg jest ostatecznym autorem Biblii. Ponieważ tak jest, Pismo jest słowem Boga. Po pierwsze, jest autorytatywne.

Po drugie, jest nieomyłne, właściwie zrozumiane, wystarczające, jasne i korzystne. Podejmiemy te ważne idee po kolei w następnych wykładach. Pismo Święte jest słowem Boga.

Jest autorytatywne, nieomyłne, wystarczające, jasne i korzystne. Pismo Święte jest słowem Boga. Wcześniej wspominaliśmy o Carlu FH Henrym, wspaniałym liderze.

Cóż, zobaczysz to w tym krótkim opisie jego osoby. Przedstawiam cytat Henry'ego. Henry, 1913-2003, był amerykańskim ewangelickim teologiem baptystycznym, który pomógł poprowadzić ewangelikalizm w połowie i pod koniec XX wieku.

Pomógł w założeniu Evangelical Theological Society, aby zachęcić do akademickiego dialogu między ewangelikami. Był redaktorem założycielem Christianity Today jako naukowego głosu ewangelicznego chrześcijaństwa i wyzwaniem dla liberalnego chrześcijańskiego wieku. W 1978 r. podpisał Chicago Statement on Biblical Inerrancy (Oświadczenie z Chicago o nieomyślności Biblii).

Ukończył swoje najstynniejsze dzieło, sześciotomowe dzieło *Bóg, Objawienie i Władza* w 1983 roku. Cytując Carla Henry'ego pod tym, że w wyniku natchnienia Pismo jest samym słowem Boga. Cytat, Objawienie Boga jest racjonalną komunikacją przekazywaną w zrozumiałych ideach i znaczących słowach.

To znaczy w formie werbalnej konceptualnej. Pośrednikiem we wszystkich objawieniach boskich jest wieczny logos, Jezus, preegzystujący, wcielony, a teraz uwielbiony. Objawienie Boże jest wyjątkowo osobiste, zarówno pod względem treści, jak i formy.

Bóg objawia się nie tylko uniwersalnie w historii kosmosu i narodów, ale także odkupieńczo w zewnętrznej historii w wyjątkowych aktach zbawczych. Na przykład Exodus, kościół itd. Punktem kulminacyjnym specjalnego objawienia Boga jest Jezus z Nazaretu, osobiste wcielenie Boga w cieło.

W Jezusie Chrystusie źródło i treść objawienia zbiegają się i pokrywają. Jezus z Nazaretu nie jest po prostu nosicielem wewnętrznego boskiego autorytetu. On sam jest słowem w cieło.

Twierdzimy, że Pismo jest słowem Boga z czterech powodów. Po pierwsze, jest rutynowo nazywane i utożsamiane ze słowem Boga. Jest to pismo święte, 2 Tymoteusza 3.15. Jest natchnione przez Boga, werset 16.

To jest słowo, 2 Tymoteusza 4:2. To jest prawda, 2 Tymoteusza 4:4. Paweł nie wytycza nowych szlaków, mówiąc to, ale przypomina Tymoteuszowi o tym, co już wie ze Starego Testamentu. Rzeczywiście, teksty takie jak Psalm 19, 7-11 podkreślają, że Pismo jest słowem Pana, używając powtórzeń z dobrym skutkiem. Czytaliśmy Psalm 19, 1-6 wcześniej, gdy studiowaliśmy ogólne objawienie.

Teraz Psalm 19:7-11, studiując szczególne objawienie w Piśmie Świętym. To cudowne, że Psalmista i Dawid połączyli oba. Psalm 19:7, prawo Pana jest doskonałe.

Nie brakuje. Ożywienie duszy jest również moralnie doskonałe i być może to jest tutaj główna idea. Ożywia duszę.

Odświeża nas duchowo. Odświeża ludzi Boga. Odświeżało ich w przeszłości, w Starym Testamencie.

Odświeża ludzi Boga dzisiaj. Świadeństwo, inne słowo na Pismo Święte tutaj, Pana jest pewne. Jest wiarygodne, czyniąc mądrymi tych, którzy są prości.

Prostota w literaturze mądrościowej Biblii oznacza tych, którzy łatwo ulegają wpływom. Na przykład młodzież i inni, którzy łatwo ulegają wpływom. Och, ponieważ słowo Boże jest niezawodne, czyni nawet prostych mądrymi.

Przykazania Pana, kolejny synonim Pisma Świętego, są słuszne, radujące serce. Przykazanie Pana jest czyste, oświecające oczy. Słowo Boże jest moralnie czyste.

Pisma święte są pismami świętymi. Jak powiedzieli Żydzi, co niezwykle, zachowali oni słowo Boże, które regularnie ich osądzało i potępiało w prawie, u proroków i w pismach. Niesamowite.

Dlaczego? Ponieważ wiedzieli, że to święte słowo Boga. Nazywali je zwojami Starego Testamentu, zwoje księgami, które kalają ręce. Przykazanie Pana jest czyste, oświecające oczy.

Bojaźń Pańska jest albo synonimem Pisma Świętego, albo może wynikiem Pisma Świętego. Bojaźń Pańska jest czysta. Ponownie, jakość moralna wciąż się pojawia, trwając na zawsze.

Słowo Boże trwa. Zasady Pana są prawdziwe i sprawiedliwe w całości. Bardziej pożądane są niż złoto, nawet dużo lepsze złoto, słodsze także niż miód i krople miodu.

Pisarz, Dawid, pokazuje pożądanie słowa Bożego. Jest bardziej pożądane niż powiedzielibyśmy, że pieniądze i dobra. Jest słodsze dla smaku niż twoje ulubione jedzenie.

Starożytni znali słodycz z powodu miodu, oczywiście. Ponadto ostrzegają twojego sługę. To mówi o użyteczności Pisma Świętego.

2 Tymoteusza 3:16, wszystkie pisma są natchnione przez Boga i pożyteczne do nauki, do strofowania, do poprawiania, do wychowywania w sprawiedliwości. Napominanie pokazuje nam, gdzie jesteśmy w błędzie, a poprawianie pokazuje nam, jak to naprawić. Już w Psalmie 19, wersecie 11, przez słowa Boga, przez nie Twój sługa jest ostrzegany, a w przestrzeganiu ich jest wielka nagroda.

Ten tekst, który właśnie przeczytaliśmy, pokazuje, że słowo Boże jest Jego słowem. Używa go, aby osiągnąć swoje cele w życiu swojego ludu, oczyszczając go, prowadząc, ostrzegając i zachęcając. A Bóg jest dobry i daje nam swoje dobre słowo.

Po drugie, jak widzieliśmy, Bóg kieruje pisarzami tak, aby Pismo było natchnione przez Niego. 2 Piotra 1:20 i 21, 2 Tymoteusza 3:16. Jest to dynamiczna i werbalna inspiracja.

Nadprzyrodzone działanie Ducha Świętego na ludzkich autorów Pisma Świętego, aby napisali to, co Bóg zamierzał przekazać swoją prawdę. Ta definicja mówi zarówno o działaniu Boga poprzez Jego ducha w ludzkich autorach, jak i o naturze powstałego tekstu. Po trzecie, Pismo Święte nosi cechy Boga i pełni dla Niego kluczowe funkcje.

W Psalmie 19, jak zacytowano powyżej, mamy ten wzór. Następnie opisane jest prawo Pana, synonim Pisma Świętego. A potem mówi, pisarz mówi, Dawid mówi, co ono osiąga.

Pismo Święte, jego synonim, opisywało jego użyteczność, cel, prawo, świadectwo, nakazy, przykazania i zasady. Są to różne sposoby odwoływania się do świętego słowa Bożego. Jest ono doskonałe, pewne, słuszne, czyste, prawdziwe i sprawiedliwe.

Ożywia duszę, czyni prostych mądrymi, raduje serce, oświeca oczy i trwa wiecznie. To piękny wzór, który uczy nas o użyteczności świętego słowa Bożego. Ponieważ słowo Boże nosi te znaki, deskryptory Psalmu 19, jest skuteczne w wypełnianiu celów Bożych.

Odnawia życie, przynosi mądrość, pielęgnuje radość, uczy prawdy, ostrzega i prowadzi do błogosławieństwa. Po czwarte, Jezus i apostołowie przypisują Bogu wiele starotestamentowych stwierdzeń, które pierwotnie nie były przypisywane Jemu. Podejmiemy to w naszym następnym wykładzie i przejdziemy do omówienia innych rezultatów inspiracji.

To jest dr Robert A. Peterson i jego wykład na temat Objawienia i Pisma Świętego. To sesja 17, Objawienie Specjalne, Pismo Święte, Ocena Siedmiu Poglądów Natchnienia, Teologia Natchnienia, Rezultaty Natchnienia.